

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/316/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511213826
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511213826.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Česká republika, Novodvorská 994, Praha 4, IČO: 25 117 483, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej U. T., F. U. A. Č.. XX, L. W. M., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom Advokátska kancelária Nám. SNP 7, Stropkov, o 108,84 eur a prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie, zo dňa 27.3.2012, č.k. 10C/95/2012-52 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet advokáta JUDr. Ambróza Motyku náhradu trov odvolacieho konania 19,12 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa domáhal proti žalovanej zaplata 108,84 eur s 8,5% úrokom ročne zo sumy 99,95 eur od 8.2.2008 až do zaplata. Nárok odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 24.11.2008 postúpila spoločnosť Beneficial Finance a.s., Organizačná zložka Slovakia so sídlom Suché Mýto č. 1, Bratislava, IČO: 31 815 987, svoju pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Pohľadávka vyplýva zo Zmluvy o osobnom úvere č. 17730714 zo dňa 18.12.2006.

Žalovaná sa k návrhu nevyjadřila.

Vedľajší účastník v písomnom podaní zo dňa 19.3.2012 vzniesol námietku premlčania, vzhľadom na to, že žalobca, resp. jeho právny predchodca od zmluvy odstúpil písomným oznámením zo dňa 7.2.2008, pričom určil lehotu na plnenie 11.2.2008 a nárok na súde bol podaný až dňa 22.9.2011.

Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom žalobu zamietol a uložil žalobcovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 58,15 € na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že pohľadávka žalobcu je premlčaná, a preto prihliadol na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom a žalobu zamietol.

Pokiaľ žalobca v konaní tvrdil, že vedľajší účastník nie je oprávnený vzniesť námietku premlčania, súd prvého stupňa mal za to, že s poukazom na ust. § 93 ods. 3 O.s.p. v konaní vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi tieto súd po zväžení všetkých okolností. Postavenie vedľajšieho účastníka je charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami ako má účastník na strane ktorého sa pripojil. Vzhľadom k tomu, že žalobca nebol v konaní úspešný, súd mu náhradu trov konania neprizná a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p.,

ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci po 16,60 € plus režijný paušál 2 x 7,63 €, všetko zvýšené o 20 % DPH, spolu 58,15 €.

K námietke žalobcu, že trovy konania súvislé aj s príslušenstvom pohľadávky súd prvého stupňa poukázal na ust. § 10 ods. 2 advokátskej tarify, podľa ktorej za hodnotu sa považuje výška peňažného plnenia, alebo cena, veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka určená pri začatí poskytovania právnej služby. Za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku. Z takto citovaného ustanovenia potom pre súd prvého stupňa vyplýva ten výklad, že základom pre výpočet odmeny advokáta je hodnota pohľadávky určená ku dňu prevzatia zastupovania advokátom, vyhláška sa započíta s tým, že táto výška sa môže plynutím času meniť. Ďalej má súd prvého stupňa za to, že reálna výška pohľadávky rastie v závislosti od plynutia času, v ktorom je dlžník v omeškaní, v čase keď dôjde k prevzatiu zastupovania riaditeľa advokátom dosahuje pohľadávka výšku, ktorá nie je tvorená len istinou, ale aj príslušenstvom, teda úrokom z omeškania. Táto výška je jednoznačne určiteľná a tvorí výšku žalobou uplatnenej pohľadávky vyčíslenej ku dňu prevzatia zastupovania, preto je v zmysle citovaného ustanovenia § 10 ods. 2 advokátskej tarify tarifnou hodnotou veci, s ktorým si môže veriteľ uplatniť tarifnú odmenu.

Proti tomuto rozsudku, a to iba proti výroku o trovách konania sa včas odvolal žalobca. Mal za to, že nevidí význam v právnom zastúpení združenia do konania za účelom ochrany spotrebiteľa, keďže úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských zmluvách. Má za to, že nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j., že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Poukázal na to, že Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo v svojej podstate schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach a nemá za potrebu nechať sa zastupovať advokátom. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zástupcu dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a neehospodárnosti konania a na túto skutočnosť mal súd prihliadať a použiť ust. § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Navrhol preto rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách prvostupňového konania zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne si uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 19,12 €, pozostávajúcu z 1/2-ice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby vo výške 9,96 € a režijného paušálu k právnomu úkonu.

K odvolaniu sa vyjadril vedľajší účastník. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť a uplatnil aj trovy odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci v rozsahu 1/2-ice, a to vo výške 19,12 €, a to za podanie vyjadrenia 8,30 €, režijný paušál 7,63 € a 20 % DPH vo výške 3,19 €, spolu 19,12 €.

Odvolanie žalobcu proti výroku o trovách konania považuje za nenáležité. Má za to, že vo viacerých súdnych sporoch vstup vedľajšieho účastníka spôsobuje to, že aj bez vyjadrenia vo veci samej žalobca vzal návrh späť na začatie konania a žiadal konanie zastaviť. Vo viacerých prípadoch k späťvzatiu došlo po vydaní platobného rozkazu alebo rozsudku, ktorými boli žalobcovi súdom priznané uplatňované nároky. Uviedol, že vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, toto právo mu vyplýva priamo zo zákona, pričom v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/71/2010, ako aj na komentáre k Občianskemu súdnemu poriadku. Má za to, že v spotrebiteľských sporoch ust. § 150 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. nie je možné aplikovať za predpokladu, že dodávateľ si uplatňoval nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nárok po použití nekalej obchodnej praktiky, príp. nárok premlčaný a spotrebiteľ bol v konaní úspešný. Obidva úkony, ktoré si v rámci trov prvostupňového konania uplatnil sú mimoriadne dôležitými úkonmi, kedy advokát zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégiu a taktiku zastupovania a administratívnu činnosť sekretariátu, kancelárie spočívajúce v pridelení spisovej značky, založenie spisu, vyhodnotenie písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslanie súdu.

Krajský súd na základe podaného odvolania vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci aj rozhodol.

Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje aj odvolací súd.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa v tom zmysle, že vedľajší účastník, ktorý vystupuje na strane úspešnej žalovanej má právo na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a že v danom prípade by bolo v rozpore s princípom zásady úspechu použiť ust. § 150 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Aj ostatné odvolacie námietky týkajúce sa neopodstatnenosti zastupovania vedľajšieho účastníka advokátom odvolací súd považuje za neopodstatnené, keďže právo na zvolenie si zástupcu žalovanej vyplýva priamo zo zákona, resp. Ústavy SR.

Z týchto dôvodov krajský súd podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p, rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v napadnutej časti potvrdil.

O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi aj náhradu trov odvolacieho konania, a to za jeden úkon právnej pomoci režijný paušál zvýšenie o 20 %, to všetko v 1/2-ici.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.